

## ایمان مسیحی و ایمان شیعی

پیروان عیسی مسیح را مسیحی نامند نه به این دلیل که از آئین او پیروی می کنند همان طور که پیروان موسی را موسوی و پیروان ابراهیم را ابراهیمی و پیروان محمد را محمدی نمی نامند. ولی پیروان مسیح را مسیحی نامند زیرا هر مؤمن مسیحی مظهر تجسد عیسی مسیح است همان طور که خود مسیح مظهر تجسد خداوند است.

ولی پیروان مذهب امامیه را علوی نامند زیرا هر مؤمن شیعی مظهري از تجلی و تجسد علی<sup>(ع)</sup> است. که این معنا در روایات کثیری از امامان شیعه مندرج است. از این رو علویان و مسیحیان مؤمن دارای هویت واحدی هستند یعنی مظهر تجلی و تجسد منجی و امام خویشند. همان طور که مسیح و امام هر دو محل تجلی خداوند هستند: «ما معنای خدا هستیم و ظهورش در شما مؤمنان!» امام باقر<sup>(ع)</sup> - «من در هر زمین و زمانی از وجود هر کسی که بخواهم به نورم متجلی و آشکار می شوم.» امام علی<sup>(ع)</sup> -

در حقیقت در آئین مسیحیت بایستی به تعداد مسیحیان روی زمین، مسیح وجود داشته باشد زیرا هر انسان مسیحی یک انسان مسیح شده است که روح و گوشت و خون مسیح در او حی و حاضر و جاریست. و عین چنین واقعه ای هم بایستی در حقیقت مذهب امامیه جریان داشته باشد. یعنی نور امام در وجود یکایک پیروان مذهب متجلی است.

این حقیقتی عظیم است که حاصل شفاعت و خلق جدید انسان در مسیحیت و تشیع است. این همان حقیقت عظیمی است که باید باشد ولی آیا براستی چنین است؟ آیا چند میلیارد انسان مسیحائی و چند صد میلیون انسان علوی در جهان داریم؟ یا اینکه تبه کارترین و گناه کارترین و مفتخرترین مفسدین در لباس این حقیقت پنهان شده و لشکریان شیطان را پدید آورده اند. تبه کارترین انسان ها که در لباس شفاعت مشغول اشد شقاوت و رذالت ممکنه هستند و دجالان مسیح و علی محسوب می شوند خود را پیروان و مریدان مسیح و علی می نامند.

برخی امروزه ادعا می کنند که حقیقت هر دین و آئینی همان است که در پیروانش بروز می کند و در ظرف تاریخ و جوامع خودنمایی می کند و مابقی یک ایده و آرمان موهوم و ناممکن است. اینان به خیال باطل خود وجدان خویش را از هر حقی تهی کرده اند تا بتوانند آن را به هر قیمتی بفروشند.

بهترین و بدترین انسان ها در قلمرو ادیان توحیدی بروز کرده اند و متأسفانه بدترین آنها بیشترین پیروان را به دست آورده اند. و بدترین این بدترها در ادعای دین ناب خودنمایی کرده اند و آن جماعت فقها و علمای رسمی و ملایان بوده اند. و امروز شاهد ظهور این بدترین ها در کشور خودمان هستیم تحت عنوان ولایت مطلقه و اسلام ناب و امثالهم!

حقیقت اینست که برترین صورت ممکنه از توحید در مذاهب وحدت وجودی رخ نموده است که باز در همین لباس نیز شاهد بروز پلیدترین انسان‌ها بوده‌ایم که خمینی در رأس این پلیدترین‌ها در آخرالزمان قرار دارد که فقه و فلسفه و عرفان و وحدت وجود را به خدمت شیطانی‌ترین و شقیانه‌ترین نوع حکومت و قدرت قرار داد و هولناک‌ترین بدنامی را برای دین خدا و مذهب تشیع پدید آورد. و لذا زین پس فقط و فقط عاشق‌ترین حق‌پرستان قادر به ادامه حیات ایمانی در جهان معاصر هستند که تعدادشان انگشت‌شمار است که آنها هم اکثراً در تقیه زیست می‌کنند. و اینان هستند آن مسیحیان و علویان حقیقی! و عجباً که در آخرالزمان با ظهور مسیح و مهدی است که قیامت عالم بشری برپا می‌گردد تا معلوم شود که مسیحی و علوی حقیقی چه کسی است و دشمنان مسیح و علی چه کسانی! عشق به شخصیت مسیح و علی است که انسان مسیحی و علوی می‌سازد. و عاشقان شفاعت آنها همان دشمنان ایشانند! آنهایی که می‌خواهند با خیال آسوده به هر جرم و جنایتی دست بزنند و عاقبت به بهشت بروند تحت عنوان مسیحی و علوی!

از این‌روست که امروزه شقی‌ترین و مهربان‌ترین انسان‌های روی زمین را تحت عنوان مسیحی و علوی می‌یابیم! دوستان و دشمنان مسیح و علی، هر دو را مسیحی و علوی می‌نامند! و اینست مسئله!

طبق باور عمده مسیحیان و شیعیان جهان اگر کسی به خدائیت مسیح و علی ایمان داشته باشد می‌تواند همه عمرش را غرق در تباهی و گناه باشد و عاقبت به شفاعت مسیح و علی بخشوده شده و به بهشت برود. آیا چنین باور و آموزه‌ای از کجا آمده است جز از جانب ابلیس!

چرا که باور به هویت الهی امثال مسیح و علی در تاریخ بشری همان استمرار آئین آدمیت در کتب آسمانی است که ابلیس از سجده‌اش ابا نمود و کافر شد و آنانکه تصدیق کردند از مؤمنان شدند. و اصلاً ایمان یعنی تصدیق هویت الهی در یک انسانی دگر و برتر به عنوان امام یا ناجی یا هر معنای دیگری! و ابلیس گروهی از پیروان کافرش را مکر آموخت که با حفظ کفر و انکارشان تظاهر به تصدیق آدمیت‌های دوران‌ها کنند تا آدمیت را بدنام سازند. این مسیحیان یا شیعیانی که به قصد شفاعت به تصدیق کلامی و ظاهری اولیای حق می‌پردازند همین لشکریان شیطان هستند. و در عین حال همواره تعداد بس اندکی هم قلباً تصدیق می‌کنند و از مؤمنین و متقین می‌شوند و هرگز به گناهان بزرگ مبتلا نمی‌شوند الا اینکه توبه می‌کنند.

اینست که در مذهب ما بی‌امام را کافر نامند که کافر به ظهور الهی آدم است در هر عصری!

پس آئین مسیحیت و تشیع در اصلش همان آئین آدمیت است.

علی اکبر خانجانی

۱۴۰۱/۰۵/۱۰